Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (üheksas koda)

18. november 2015*

Ühenduse kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Ühenduse sõnamärk VIGOR — Varasemad ühenduse ja rahvusvahelised kujutismärgid VIGAR — Kasutamise kohta esitatud tõendite vastuvõetavus, kui need asuvad CD-ROM-il — Pärast ette nähtud tähtaega esitatud täiendavate tõendite arvessevõtmine — Varasemate kaubamärkide tegelik kasutamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 15 ja artikli 57 lõige 2 — Kuju, mis erineb selliste elementide poolest, mis ei muuda eristusvõimet

Kohtuasjas T-361/13,

Menelaus BV, asukoht Amsterdam (Madalmaad), esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: A. Folliard-Monguiral,

kostja,

teised menetluspooled Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astujad Üldkohtus olid

Vicente Garcia Mahiques ja **Felipe Garcia Mahiques**, elukoht Jesus Pobre (Hispaania), esindaja: E. Pérez Crespo,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 23. aprilli 2013. aasta otsuse (asi R 88/2012-2) peale, mis käsitleb ühelt poolt Vicente Garcia Mahiques'i ja Felipe Garcia Mahiques'i ning teiselt poolt Menelaus BV vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust,

ÜLDKOHUS (üheksas koda),

koosseisus: president G. Berardis, kohtunikud O. Czúcz (ettekandja) ja A. Popescu,

kohtusekretär: ametnik J. Weychert,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 9. juulil 2013,

arvestades Siseturu Ühtlustamise Ameti kostja vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 25. oktoobril 2013,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades menetlusse astujate seisukohti, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 8. novembril 2013,

arvestades Üldkohtu kirjalikke küsimusi pooltele ja nendele küsimustele antud vastuseid, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 10. ja 11. detsembril 2014,

arvestades 21. jaanuaril 2015 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse[1] […]

Poolte nõuded

12 Hageja palub Üldkohtul sisuliselt:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— jätta menetlusse astujate kaebus tühistamisosakonna otsuse peale rahuldamata;

— mõista kulud, sealhulgas apellatsioonikoja menetluses kantud kulud välja ühtlustamisametilt ja menetlusse astujatelt.

13 Ühtlustamisamet ja menetlusse astujad paluvad Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus […]

Esimene väide, et sisuliselt rikuti kasutamise kohta tõendite esitamist puudutavaid menetluseeskirju

16 Hageja väidab sisuliselt, et tõendina ei ole kahe CD-ROM-i kasutamine tühistamisosakonnas ja ühe täiendava CD-ROM-i kasutamine apellatsioonikojas kooskõlas komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189), muudetud redaktsioonis, eeskirja 22 lõikega 4 koostoimes sama määruse eeskirjadega 79 ja 79a. Seega on tegemist vastuvõetamatute tõenditega, nagu ühtlustamisameti üks teine apellatsioonikoda varem ühes teises asjas järeldas.

17 Ühtlustamisamet, keda toetavad menetlusse astujad, väidab sisuliselt esiteks, et kaubamärgi tegeliku kasutamise tõendamise kord ja vahendid ei ole piiratud, ning teiseks, et kõnealused menetluseeskirjad ei välista niisugusel kujul tõendite esitamist.

18 Selles osas ilmneb määruse nr 207/2009 põhjendusest 10, et seadusandja leidis, et varem registreeritud kaubamärgi kaitsmine on põhjendatud üksnes siis, kui kaubamärki tegelikult kasutatakse. Selle põhjendusega kooskõlas näevad nimetatud määruse artikli 57 lõiked 2 ja 3 ette, et ühenduse

1 — Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

kaubamärgi omanik võib nõuda tõendeid, et varasemat kaubamärki on tegelikult kasutatud territooriumil, kus see on kaitstud, viie aasta jooksul enne kehtetuks tunnistamise taotluse esitamise kuupäeva ning vajaduse korral ka ühenduse kaubamärgi taotluse avaldamisele eelneval viiel aastal.

19 Vaidlustatud otsuse punktidest 6 ja 20 ilmneb, et vastuseks hageja taotlusele tõendada varasemate kaubamärkide tegelikku kasutamist, esitasid menetlusse astujad tühistamisosakonnale kaks CD-ROM-i, mis sisaldasid muu hulgas fotosid, arveid, katalooge ja veebilehtede väljatrükke. Kuna tühistamisosakond leidis siiski, et tegelikku kasutamist tuleb tõendada määruse nr 207/2009 artikli 57 lõikes 2 viidatud kahel ajavahemikul kumulatiivselt, ehk käesoleval juhul ajavahemikul alates 12. detsembrist 2000 kuni 11. detsembrini 2005 (viis aastat enne ühenduse kaubamärgi taotluse avaldamist, edaspidi „esimene ajavahemik") ja ajavahemikul alates 23. detsembrist 2005 kuni 22. detsembrini 2010 (viis aastat enne kehtetuks tunnistamise taotluse esitamise kuupäeva, edaspidi „teine ajavahemik"), ning esimese ajavahemiku kohta ei esitatud ühtki tõendit, mistõttu kehtetuks tunnistamise taotlus tuli jätta rahuldamata, esitasid menetlusse astujad apellatsioonikojas toimunud kaebemenetluses uue CD-ROM-i, mis sisaldas muude dokumentide seas ka mitut arvet aastatest 2001–2010, nagu on täpsustatud vaidlustatud otsuse punktis 40.

20 Apellatsioonikoda võttis kõik esitatud tõendid arvesse. Nagu vaidlustatud otsuse punktis 22 on märgitud, jättis apellatsioonikoda kõrvale hageja argumendi, milles kritiseeriti asjaolu, et tõendid esitati CD-ROM-il, kuna see muudab nende kontrollimise eriti keeruliseks, leides sisuliselt, et nimetatud argument ei ole kõnealuse CD-ROM-i sisu tõendusjõu kehtetuks tunnistamiseks piisav.

21 Selles osas tuleb esmalt märkida, et Üldkohtu kirjalikule küsimusele ja kohtuistungil vastates kinnitas ühtlustamisamet, et ta loobub selle väite suhtes kostja vastuses esitatud vastuvõetamatuse vastuväitest, mille kohaselt hageja ei saanud esimest korda Üldkohtus tugineda sellele, et tõendite esitamine CD-ROM-il on eeskirjadevastane.

22 Igal juhul täpsustab Üldkohus, et tema arvates on väide vastuvõetav. Nimelt kohaldas apellatsioonikoda kõnealuseid menetluseeskirju, kui ta nõustus uurima CD-ROM-il esitatud tõendeid, mistõttu see küsimus on osa tema lahendada olevast vaidlusest. Seega võib hageja tugineda sellele väitele esimest korda Üldkohtus, kuna selle uurimine ei ole vastuolus Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 135 lõikega 4, mille kohaselt poolte avaldused ei või muuta apellatsioonikoja menetluses oleva hagi eset.

23 Mis puudutab sisulisi küsimusi, siis määruse nr 2868/95 eeskirja 22 – mida kohaldatakse kehtetuks tunnistamise menetluses, nagu ilmneb nimetatud määruse eeskirja 40 lõikest 6 – lõikes 4 on märgitud, et „[t]õendid esitatakse eeskirjade 79 ja 79a kohaselt ning nende esitamine piirdub põhimõtteliselt tõendavate dokumentide ja selliste esemete nagu pakendite, etikettide, hinnakirjade, kataloogide, arvete, fotode, ajalehereklaamide […] kirjalike kinnituste esitamisega".

24 Sellest sättest tuleneb, et seal sisalduv tõendite loetelu (pakendid, kataloogid, arved jne) ei ole ammendav, kuna seal on märgitud, et see „piirdub põhimõtteliselt" nimetatud näidete loeteluga.

25 Lisaks on kohtupraktikas kinnitatud, et kaubamärgi tegeliku kasutamise tõendamise kord ja vahendid ei ole piiratud (kohtuotsus, 15.9.2011, centrotherm Clean Solutions *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Centrotherm Systemtechnik (CENTROTHERM), T-427/09, EKL, EU:T:2011:480, punkt 46). Nimetatud kohtuotsusest tuleneb, et Üldkohus soovis sisuliselt meelde tuletada, et kaubamärgi tegelikku kasutamist saab tõendada mitme vahendiga, vastusena käesolevas asjas esitatud hageja argumendile, et tavapäraste tõendite, näiteks fotode või reklaamide hankimine oli asjaomase turu eripära ja äriklientuuri arvestades keeruline.

26 Käesolevast kohtuotsusest laiemas kontekstis on ikkagi selge, et audio- või videomaterjalid nagu raadio- või telereklaam ei ole tõendina välistatud. Üldiselt aga on need kättesaadavad infokandjal nagu CD-ROM või mälupulk, ning neid ei saa esitada paberkandjal või niisugusest paberdokumendist tehtud elektroonilise faili kujul.

27 See ei puuduta käesolevas asjas vaidlustatud tõendeid nagu arved ja kataloogid (vt eespool punkt 19), mida võis esitada paberkandjal või skaneeritud dokumente sisaldava failina, kuid mis olid esitamiseks salvestatud CD-ROM-ile.

28 Ehkki tuleb tunnistada, et tõendite esitamine CD-ROM-il ei ole vastuolus eespool punktides 23–26 meelde tuletatud põhimõtetega, puudutab tõstatatud küsimus ennekõike ühtlustamisametile tõendite edastamise korda.

29 Igal juhul ei ole määruse nr 2868/95 sätetega, mis käsitlevad konkreetselt ühtlustamisametile teabe edastamist ja millele hageja tugineb, vastuolus tõendite edastamine CD-ROM-il, vastupidi sellele, mida hageja väidab.

30 Selles osas tuleneb määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõikest 4, millele viidatakse eespool punktis 23, et tõendid esitatakse nimetatud määruse eeskirjade 79 ja 79a kohaselt.

31 Määruse nr 2868/95 eeskiri 79 sätestab:

„Ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlused ja muud määruses sätestatud taotlused ning muu [ühtlustamis]ametile adresseeritud teave edastatakse järgmiselt:

a) edastades asjaomase dokumendi allkirjastatud originaali [ühtlustamis]ametile posti teel, isiklikult või muul viisil;

b) edastades dokumendi eeskirja 80 kohaselt faksi teel;

[…]

d) edastades teate sisu elektrooniliselt eeskirja 82 kohaselt.”

32 Nagu ühtlustamisamet õigesti täpsustab, ei kuulu käesolev juhtum määruse nr 2868/95 eeskirja 79 punkti b alla, mis puudutab faksi teel edastamist, ega ka sama määruse eeskirja 79 punkti d alla, mis puudutab elektroonilist edastamist, kuna kõnealused CD-ROM-id edastati posti teel saadetud dokumendi lisana. Nimelt näeb niisuguse võimaluse ette määruse nr 2868/95 eeskirja 79 punkt a, piiramata seejuures nende andmekandjate tüüpi, millele niisuguste esildiste lisas esitatud tõendeid võib salvestada.

33 See analüüs ei ole vastuolus määruse nr 2868/95 eeskirjaga 79a, milles eeskirja 79 punktis a viidatud kirjalike teatiste lisade osas täpsustatakse, et „[k]ui menetluspool esitab eeskirja 79 punkti a alusel teatud dokumendi või tõendi enne seda, kui [ühtlustamis]amet on menetlusse kaasanud teisi osapooli, tuleb see dokument või tõend ja kõik dokumendi lisad esitada nii mitme ärakirjana, kui mitu osalist menetluses on.” Käesoleval juhul oli nimetatud eeskirja 79a täitmine tagatud kahe kõnealuse CD-ROM-i esitamisega ühtlustamisameti nõudel, millest üks eksemplar edastati hagejale.

34 Loomulikult ei ole välistatud, et tõendite esitamine CD-ROM-il, mis sisaldab mitut elektroonilist faili, võib muuta palju keerulisemaks selliselt esitatud tõendite analüüsimise, võrreldes neid paberkandja või lihtsa skaneeritud dokumente sisaldava failiga, mis võimaldab neid identse väljatrükina lihtsalt taasesitada.

35 Selles osas lasub pooltel, kes esitavad tegeliku kasutamise kohta tõendid CD-ROM-il, kohustus tagada, et nimetatud tõendite loetavus ei kahjustaks nende tõendusjõudu.

36 Käesoleval juhul ei ole hageja kordagi väitnud, et kõnealuste tõendite edastamise kord oleks kuidagi kahjustanud tema kaitseõigusi. Lisaks, nagu apellatsioonikoda õigustatult järeldas (vt eespool punkt 20), ei ole CD-ROM-i sisu tõendusjõudu kahtluse alla seatud, kuna seal sisalduvates elektroonilistes failides salvestatud digitaliseeritud dokumendid on tuvastatavad ja loetavad.

37 Lõpuks, mis puudutab hageja argumenti, mis tugineb ühtlustamisameti neljanda apellatsioonikoja 26. oktoobri 2012. aasta otsusele (asi R 1259/2011-4, Miquel Alimentcio Grup, SA *vs.* Aldo GmbH & Co. KG (GOURMET)), mille raames lükati tegeliku kasutamise kohta CD-ROM-il esitatud tõendid kohaldatavate õigusnormidega vastuolu tõttu tagasi, kuna sisuliselt on tegemist edastamisviisiga, mida seal ei ole ette nähtud, siis tasub meeles pidada, et Üldkohus ei ole ühtlustamisameti otsustuspraktikaga seotud.

38 Lisaks on kohtupraktikas kinnitatud, et kuigi võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtete kohaselt peab ühtlustamisamet võtma juba tehtud otsuseid arvesse ning uurima eriti tähelepanelikult, kas tuleb teha samaväärne otsus või mitte, peab nende põhimõtete kohaldamisel siiski arvestama seaduslikkuse põhimõttega (vt analoogia korras kohtuotsus, 10.3.2011, Agencja Wydawnicza Technopol *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, C-51/10 P, EKL, EU:C:2011:139, punktid 73–75).

39 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et apellatsioonikoja lähenemine käesolevas asjas on kohaldatava õigusega kooskõlas, mistõttu hageja ei saa tulemuslikult tugineda ühe teise apellatsioonikoja vastupidisele otsusele.

40 Eeltoodust tuleneb, et esimene väide tuleb tagasi lükata.

[…]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (üheksas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Menelaus BV kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ning Vicente Garcia Mahiques'i ja Felipe Garcia Mahiques'i kohtukulud.

Berardis Czúcz Popescu

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 18. novembril 2015 Luxembourgis.

Allkirjad